

UCHWAŁA Nr 66 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 czerwca 1983 r.

w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów.

W celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych inżynierów i ich aktywności w twórczej pracy dla postępu technicznego zgodnie z wnioskami uchwały generalnej XX Kongresu Techników Polskich oraz na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się I i II stopień specjalizacji zawodowej jako formę uznania wysokich kwalifikacji zawodowych i twórczej pracy inżynierów. Specjalizacją zawodową są objęci inżynierowie bez względu na charakter zakładu pracy, w dziedzinach techniki określonych na podstawie § 13.

2. O nadanie I i II stopnia specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się również osoby z wykształceniem wyższym innym niż techniczne, jeżeli wyróżniają się szczególnymi osiągnięciami w dziedzinie techniki.

3. Osoby wymienione w ust. 1 i 2 są zwane dalej „inżynierami”.

§ 2. O uzyskanie I stopnia specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się inżynierowie, którzy wykazą się:

- 1) potwierdzonymi przez kierownika zakładu pracy twórczymi osiągnięciami w dziedzinie techniki, w pracy zgodnej z kierunkiem specjalizacji, a w szczególności autorstwem lub współautorstwem wdrożonych do praktyki nowych rozwiązań projektowych, technologicznych, konstrukcyjnych lub organizacyjnych, mających istotne znaczenie dla postępu technicznego, lub twórczym udziałem we wdrażaniu tych rozwiązań,
- 2) ukończeniem studium podyplomowego lub studium samokształcenia kierowanego albo kursu związanego tematycznie z kierunkiem specjalizacji i uznanego za właściwy dla tego kierunku,
- 3) co najmniej pięcioletnim stażem pracy zgodnej z kierunkiem specjalizacji,
- 4) znajomością języka obcego w stopniu umożliwiającym korzystanie z literatury specjalistycznej.

§ 3. Inżynier ubiegający się o I stopień specjalizacji zawodowej może być zwolniony z obowiązku ukończenia studium podyplomowego, studium samokształcenia kierowanego lub kursu, jeżeli wykaze się wiedzą z zakresu programu jednej z form doskonalenia zawodowego, o których mowa w § 2 pkt 2. Szczegółowe warunki w tym zakresie określi Zarząd Główny Naczelnej Organizacji Technicznej.

§ 4. O uzyskanie II stopnia specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się inżynierowie, którzy po uzyskaniu I stopnia specjalizacji zawodowej wykazą się:

- 1) potwierdzonymi przez kierownika zakładu pracy dalszymi twórczymi osiągnięciami autorskimi lub współautorskimi w dziedzinie techniki, w pracy zgodnej z kierunkiem specjalizacji, a w szczególności:
 - a) autorstwem lub współautorstwem wdrożonych prac naukowo-badawczych, konstrukcyjnych, tech-

nologicznych lub projektowych, za które przyznano im nagrody państwowe, ministrów, Naczelnej Organizacji Technicznej, stowarzyszeń naukowo-technicznych zrzeszonych w Naczelnej Organizacji Technicznej, Stowarzyszenia Architektów Polskich oraz Towarzystwa Urbanistów Polskich albo

- b) opatentowanymi wynalazkami lub wzorami użytkowymi w dziedzinie specjalizacji, o którą się ubiegają,
- 2) aktualną wiedzą specjalistyczną w dziedzinie, w której inżynier ubiega się o specjalizację; szczególne wymagania w tym zakresie określi Zarząd Główny Naczelnej Organizacji Technicznej,
- 3) znajomością dwóch języków obcych w stopniu umożliwiającym korzystanie z literatury specjalistycznej.

§ 5. Postępowanie zmierzające do stwierdzenia, czy inżynier spełnia warunki wymagane do uzyskania I lub II stopnia specjalizacji zawodowej, rozpoczyna stowarzyszenie naukowo-techniczne na wniosek inżyniera.

§ 6. 1. Zarządy główne stowarzyszeń naukowo-technicznych powołują komisje do spraw specjalizacji zawodowej inżynierów, zwane dalej „komisjami stowarzyszeniowymi”.

2. Do zadań komisji stowarzyszeniowej należy

- 1) nadzorowanie przebiegu przewodu specjalizacyjnego,
- 2) ocena dorobku twórczego inżynierów,
- 3) stwierdzenie, czy inżynierowie spełniają warunki niezbędne do uzyskania I lub II stopnia specjalizacji zawodowej lub do przedłużenia prawa do dodatków, o których mowa w § 9,
- 4) przedstawianie właściwemu ministrowi wniosków o nadanie stopnia specjalizacji zawodowej,
- 5) ocenianie programów nauczania i form doskonalenia, o których mowa w § 2 pkt 2,
- 6) przedstawianie prezesowi (przewodniczącemu) stowarzyszenia oraz właściwemu ministrowi wniosków dotyczących realizacji i rozwoju specjalizacji zawodowej.

§ 7. 1. Stopnie specjalizacji zawodowej nadaje właściwy minister na wniosek właściwej komisji stowarzyszeniowej.

2. Właściwym ministrem w rozumieniu ust. 1 jest minister (kierownik urzędu centralnego) nadzorujący zakład pracy zatrudniający inżyniera.

§ 8. 1. Inżynier, który uzyskał I lub II stopień specjalizacji zawodowej, otrzymuje dyplom według wzoru ustalonego przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyzszego i Techniki w porozumieniu z Zarządem Głównym Naczelnej Organizacji Technicznej oraz zostaje wpisany do rejestru specjalistów prowadzonego przez Naczelną Organizację Techniczną. Dyplom podpisują właściwy minister oraz Prezes Naczelnej Organizacji Technicznej.

2. Inżynier, który uzyskał I stopień specjalizacji zawodowej, ma prawo posługiwać się tytułem „inżynier specjalista I stopnia”, a inżynier, który uzyskał II stopień specjalizacji zawodowej, ma prawo posługiwać się tytułem „inżynier specjalista II stopnia”.

§ 9. 1. Inżynierowi, który uzyskał I lub II stopień specjalizacji zawodowej, przysługuje przez okres 5 lat od daty jego uzyskania dodatek do wynagrodzenia wynoszący:

- 1) po uzyskaniu I stopnia specjalizacji — 1.500 do 3.000 złotych miesięcznie,
- 2) po uzyskaniu II stopnia specjalizacji — 3.500 do 5.000 złotych miesięcznie.

2. Dodatek wypłaca zakład pracy zatrudniający inżyniera na stanowisku zgodnym z kierunkiem uzyskanej specjalizacji. Dodatek wypłaca się z zakładowego funduszu płac. Wysokość dodatku ustala kierownik zakładu pracy.

3. Dodatek wymieniony w ust. 1 przysługuje przez następne okresy pięcioletnie, pod warunkiem wykazania się dalszymi twórczymi osiągnięciami zawodowymi, potwierdzonymi przez kierownika zakładu pracy i ocenionymi pozytywnie przez komisję stowarzyszeniową.

§ 10. Zakład pracy zatrudniający inżyniera ubiegającego się o nadanie stopnia specjalizacji zawodowej jest zobowiązany do udzielenia mu pomocy w gromadzeniu dokumentacji na temat dorobku i efektów zatrudnionego inżyniera, jej aktualizacji oraz innych prac wynikających z trybu nadawania stopnia specjalizacji zawodowej określonego na podstawie § 12.

§ 11. 1. Zarząd Główny Naczelnej Organizacji Technicznej powoła Główną Komisję do Spraw Specjalizacji Zawodowej Inżynierów, zwaną dalej „Główną Komisją”.

2. W skład Głównej Komisji wchodzi przewodniczący komisji stowarzyszeniowych wymienionych w § 6 i przedstawiciele Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyzszego i Techniki oraz Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

3. Do zadań Głównej Komisji należy:

- 1) opracowywanie wniosków w sprawie trybu nadawania i cofania stopni specjalizacji zawodowej inżynierów,
- 2) nadzór nad przestrzeganiem przez komisje stowarzyszeniowe kryteriów, jakie powinni spełniać inżynierowie ubiegający się o stopnie specjalizacji zawodowej,
- 3) kontrola zasadności decyzji komisji stowarzyszeniowych w sprawach określonych w § 6, w szczególności w § 6 ust. 2 pkt 2 i 3,
- 4) opracowywanie wytycznych dla komisji stowarzyszeniowych,
- 5) przedstawianie Zarządowi Głównemu Naczelnej Organizacji Technicznej wniosków wiążących się z realizacją i rozwojem specjalizacji zawodowej inżynierów,

6) okresowe informowanie Prezydium Rządu o przebiegu realizacji przepisów niniejszej uchwały.

§ 12. Szczegółowy tryb postępowania w sprawach nadawania stopni specjalizacji zawodowej określi Zarząd Główny Naczelnej Organizacji Technicznej w porozumieniu z Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyzszego i Techniki oraz właściwymi ministrami.

§ 13. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyzszego i Techniki ustali po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Naczelnej Organizacji Technicznej dziedziny techniki, w których będą nadawane stopnie specjalizacji zawodowej inżynierów.

§ 14. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyzszego i Techniki sprawuje nadzór nad:

- 1) prawidłowością trybu postępowania mającego na celu nadanie stopnia specjalizacji zawodowej,
- 2) prawidłowością trybu cofania stopni specjalizacji zawodowej,
- 3) decyzjami dotyczącymi przedłużenia prawa do dodatków, o których mowa w § 9.

§ 15. 1. Wydatki związane z działalnością Głównej Komisji są pokrywane ze środków Naczelnej Organizacji Technicznej.

2. Wydatki związane z działalnością komisji stowarzyszeniowych są pokrywane ze środków stowarzyszeń naukowo-technicznych, przy których działają.

§ 16. Stopnie specjalizacji zawodowej inżynierów, nadane na podstawie uchwały nr 86 Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1979 r. w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów (Monitor Polski z 1979 r. Nr 16, poz. 95 i z 1981 r. Nr 23, poz. 207), zachowują swoją ważność. Postępowanie w sprawach uzyskania stopni specjalizacji zawodowej będące w toku w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały jest prowadzone według dotychczasowych zasad.

§ 17. Organy Naczelnej Organizacji Technicznej mogą występować z wnioskami do właściwych organów o zastosowanie kar przewidzianych w kodeksie wykroczeń w stosunku do osób bezprawnie posługujących się tytułem „inżynier specjalista”.

§ 18. Minister Oświaty i Wychowania w porozumieniu z Naczelną Organizacją Techniczną przygotowuje propozycje w sprawie specjalizacji zawodowej techników ze średnim wykształceniem technicznym do rozpatrzenia przez Radę Ministrów

§ 19. Traci moc uchwała nr 86 Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1979 r. w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów (Monitor Polski z 1979 r. Nr 16, poz. 95 i z 1981 r. Nr 23, poz. 207).

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski